

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 22. dubna 2021 ve věci odsouzeného: ■■■■■ ■■■■■, narozený ■■■■■ t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Stráž pod Ralskem, o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 22. 3. 2021, č. j. 3 Pp 26/2021 – 24,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným usnesením rozhodl podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku o zamítnutí žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen v trvání 6 let a 6 měsíců rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 7. 3. 2019, sp. zn. 4 T 47/2018 za přečin neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku a zločin obecné ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Proti tomuto rozhodnutí soudu prvního stupně podal odsouzený bezprostředně po vyhlášení usnesení stížnost, kterou blíže nezdůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu řádně a včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení i postup řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím níže uvedeným závěrům.
4. Pokud jde o řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného usnesení, krajský soud žádné pochybení neshledal. Soud prvního stupně na základě podané žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody rozhodoval ve veřejném zasedání, v rámci něhož se odsouzený měl možnost k věci vyjádřit. Dále soud prvního stupně četl rozhodnutí, na základě něhož odsouzený trest odnětí svobody vykonává, rozsudková data k aktuálnímu věznění poskytnutá Vězeňskou službou České republiky, Věznice Stráž pod Ralskem, bylo čteno hodnocení k žádosti o podmíněné propuštění vypracované Vězeňskou službou České republiky, Věznice Stráž pod Ralskem, kde v současné době odsouzený trest odnětí svobody vykonává, opis z evidence Rejstříku trestů ČR, k žádosti odsouzeného se vyjádřila jeho vychovatelka.
5. Soud prvního stupně rozhodoval v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. V rámci veřejného zasedání odsouzený k věci uvedl, že podle jeho názoru splnil podmínky pro podmíněné propuštění, dělá pro to vše, ale nepočítá s tím, že by jeho žádosti bylo vyhověno. Nemělo by se hledět na trestní minulost odsouzeného a předestírat to, co bylo před 40 lety, má se zohledňovat to, jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočnicková.

se chová ve věznici. Ve veřejném zasedání byla vyslechnuta vychovatelka odsouzeného, která uvedla, že odsouzený obdržel finanční odměnu a byl přeřazen na nestřežené pracoviště mimo věznici. Z hodnocení Věznice Stráž pod Ralskem vyplývá, že odsouzený je ve výkonu trestu odnětí svobody podeváté, po dobu výkonu trestu byl 3x kázeňsky odměněn, trestán nebyl. Od 8. 1. 2021 je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci, stanovený program zacházení plní, v případě podmíněného propuštění má odsouzený zajištěné bydlení na ubytovně [REDAKCE]. Dle rozsudkových dat je konec trestu značen na 25. 5. 2024.

6. Krajský soud považuje za potřebné zdůraznit, že zákonná úprava institutu podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody nezakládá povinnost soudu propustit z výkonu trestu každého odsouzeného, který o to požádal, vykonal určitou část z uloženého trestu a je přesvědčen, že institut podmíněného propuštění je aplikovatelný právě v jeho případě. Institut podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody není ze strany odsouzených nárokovatelný, ale je prostředkem dobrodiní ve vztahu k pachatelům trestné činnosti, kteří mají snahu po nápravě, a došlo k jejich resocializaci v takové míře, že lze od nich s vysokou měrou pravděpodobnosti očekávat, že povedou řádný život. Jde tak o institut výjimečný, který má zmírnit trest u těch odsouzených, kteří vykonávají trest zcela příkladně, mají upřímnou snahu po nápravě a netvoří předvídatelné riziko pro společnost stran dalšího závadového jednání. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se tak aplikuje u odsouzených, u nichž došlo k dosažení účelu trestu ještě před jeho samotným výkonem. Neméně důležitá je však u osoby odsouzeného predikce řádného způsobu života. Soudy jsou tak povinny hodnotit určité sklony odsouzeného k páchání trestné činnosti, neboť účelem uloženého trestu odnětí svobody spojeného s jeho přímým výkonem je kromě prevence individuální rovněž prevence generální, tedy ochrana společnosti před závadovým jednáním pachatelů trestné činnosti.
7. Jak správně soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení uvádí, odsouzený vykonal polovinu uloženého trestu, splnil tak podmínku stanovenou v § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ohledně výkonu potřebné části z uložených trestů. Krajský soud se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně v tom směru, že odsouzený bez problémů plní stanovený program zacházení, získal tři kázeňské odměny, trestán nebyl. Je ale krátce zařazen v I. prostupné skupině vnitřní diferenciaci. Tyto skutečnosti i dle názoru krajského soudu svědčí o tom, že odsouzený nastoupil proces polepšení, neboť právě příkladný způsob výkonu trestu je základním ukazatelem, že je u osoby odsouzeného naplňována resocializační složka uloženého trestu. Krajský soud se pak ztotožnil i se závěry okresního soudu v tom směru, že u odsouzeného ještě nebyly zcela vyčerpány veškeré možnosti uloženého trestu k jeho nápravě právě s ohledem na jeho kriminální minulost, ačkoli vykazuje znaky polepšení. Odsouzený má 26 záznamů v opisu z evidence Rejstříku trestů od roku 1980 do roku 2019, opakovaně mu byly ukládány alternativní tresty i tresty odnětí svobody spojené s jejich přímým výkonem, ovšem bez toho, že by si vzal z výkonů trestů odnětí svobody ponaučení v tom směru, že by se další úmyslné trestné činnosti vyvaroval. Nelze tedy v současné době dojít k závěru, že účelu trestu odnětí svobody bylo dosaženo již v době rozhodnutí okresního soudu. Lze naopak uzavřít, že ve výkonu trestu se odsouzený chová řádně, ale na svobodě není prozatím předpoklad vedení řádného života.
8. V případě odsouzeného nedošlo k nepřípustnému porušení zákazu tzv. dvojího přičítání. Podle rozhodnutí Ústavního soudu České republiky spisové značky I. ÚS 2201/16 ze dne 3. 1. 2017 uplatnění institutu podmíněného propuštění z trestu odnětí svobody sice v českém právním řádu není formulováno jako nárokové, nicméně přesto obecně musí být otevřeno všem odsouzeným, včetně odsouzeným – recidivistům, což vyplývá i ze závěrů Ústavního

soudu České republiky vyjádřených v nálezu ze dne 28. 11. 2018, sp. zn. II ÚS 482/18, podle kterých má být institut podmíněného propuštění otevřený všem odsouzeným, tedy i odsouzeným – recidivistům, kdy posouzení očekávání, zda odsouzený povede v budoucnu řádný život nelze založit na pouhých počtech odsouzení či výkonů trestů odnětí svobody. Možnost podmíněného propuštění poskytuje odsouzeným perspektivu a naději, která je může motivovat k nápravě. Okresním soudem a ani krajským soudem nebyla porušena zásada *ne bis in idem*, pokud při rozhodování o žádosti o podmíněné propuštění byla zohledněna trestní minulost odsouzeného, což při svém rozhodování opakovaně potvrdil i Ústavní soud České republiky, který např. v usnesení sp. zn. I. ÚS 2531/16 ze dne 8. 3. 2017 uvedl, že „*zohlednění trestní minulosti nepředstavuje porušení ústavní zásady ne bis in idem ve smyslu čl. 40 odst. 5 Listiny, neboť pro zodpovězení otázky, zda od stěžovatele lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život, jsou tyto skutečnosti a jejich zhodnocení klíčové. Obava z opětovného páčání trestné činnosti založená na dřívější zkušenosti je tak pro soud logicky jedním ze stěžejních hledisek posuzování důvodnosti žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.* V této souvislosti je nutné zdůraznit (také k námitkám odsouzeného, že by mělo být hodnoceno výhradně jeho chování ve výkonu trestu), že účinná ochrana společnosti před pachateli trestných činů je jednou ze základních funkcí trestního práva a soudy jsou proto povinny při rozhodování o podmíněném propuštění přihlídnout také k trestní minulosti odsouzeného, aby byla společnost chráněna před jeho případným dalším protiprávním jednáním. V případě odsouzeného lze dojít k závěru, že odsouzený si vytváří velmi dobré podmínky pro řádný život na svobodě, což lze nepochybně hodnotit jako kladný faktor při hodnocení prognózy jeho dalšího života, který snižuje míru rizika opakování trestné činnosti, avšak skutečnost, že opakovaně vykonával tresty odnětí svobody spojené s jejich přímým výkonem bez toho, aby si vzal ponaučení a nepáchal další úmyslnou trestnou činnost, svědčí o jeho výraznějším narušení, proto je zapotřebí, aby ještě příkladným plněním povinností v rámci výkonu trestu odnětí svobody prokázal trvalou snahu se napravit i s ohledem na skutečnost, že v I. prostupné skupině vnitřní diferenciací je zařazen velmi krátce.

9. S ohledem na výše uvedené krajský soud shledal stížnost odsouzeného nedůvodnou, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 22. dubna 2021

Mgr. Lukáš Korpas
předseda senátu

zpracovala:
JUDr. Blanka Škrétová, v. r.
soudkyně